

Bijlage

Schriftelijke vraag EP-lid Esther de Lange (PPE) met betrekking tot perceelsregistratie en het antwoord van de Commissie.

Vraag:

De Europese Commissie zou Nederland opgedragen hebben een ander systeem te hanteren voor de registratie van percelen naar aanleiding van audits in 2007 en 2009. De Nederlandse perceelsregistratie was gebaseerd op kadastrale gegevens in combinatie met luchtfoto's en is nu op last van de Europese Commissie gebaseerd op satellietfoto's. Dit heeft tot grote correcties geleid, in enkele gevallen beschikken boeren nu over 10 tot 15% minder grond. Hierbij blijkt dat er veel onduidelijkheden en onvolkomenheden zijn. Zo kunnen landschapselementen zoals sloten en houtwallen niet meegerekend worden, terwijl in bijvoorbeeld Ierland deze landschapselementen wel op te nemen zijn in de perceelsregistratie.

Graag ontvang ik van de Europese Commissie antwoord op de volgende vragen:

1. Welke informatie uit het betreffende auditrapport heeft geleid tot de actie van de Commissie?
2. Hoe kan het dat in de lidstaat Ierland landschapselementen wel opgenomen kunnen worden in de perceelsregistratie en in Nederland niet?
3. Welke bezwaren heeft de Europese Commissie tegen de Nederlandse perceelsregistratie op basis van kadastrale gegevens in combinatie met luchtfoto's?
4. Hoe verklaart de Europese Commissie de grote verschillen tussen metingen bij gebruik van de verschillende methoden?
5. Hoe denkt de Europese Commissie tot een eerlijkere en nauwkeurigere en voor iedereen gelijke perceelsregistratie binnen de Europese Unie te komen?
6. Wat kan gedaan worden met toeslagrechten die niet kunnen worden verzilverd door aanpassing van de percelen? Is het mogelijk deze alsnog in te zetten via artikel 68 van verordening 73/2009⁽⁶⁾?

Antwoord:

Antwoord van de heer Ciolo? namens de Commissie

Overeenkomstig artikel 6 en artikel 12, lid 1, van Verordening 1122/2009⁽¹⁾ moeten de lidstaten ervoor zorgen dat de percelen landbouwgrond in de verzamelaanvraag op betrouwbare wijze worden „geïdentificeerd“. Daartoe moeten in de verzamelaanvraag gegevens worden opgenomen aan de hand waarvan kan worden bepaald welke percelen landbouwgrond van het bedrijf zich waar bevinden.

1. Bij audits van de werking van het geïntegreerd beheers- en controlesysteem (GBCS) wordt ook gekeken naar de kwaliteit van de informatie in het LPIS (het systeem voor de identificatie van de percelen landbouwgrond) en naar de regelmaat waarmee dit systeem wordt bijgewerkt. De gegevens in deze database zijn niet alleen bedoeld om de aanvraag van de landbouwer te controleren, maar ook om de landbouwer te helpen om een aanvraag op correcte wijze in te vullen. Uit de audit van de Commissie in 2009 is gebleken dat het perceelsregister al jaren niet goed was bijgewerkt en dat met name kanalen en sloten ten onrechte waren meegerekend, zodat de informatie niet klopte.

2. Artikel 34 van Verordening 1122/2009 biedt de lidstaten de mogelijkheid om bepaalde elementen, met name heggen, sloten en muren, die van oudsher deel uitmaken van de goede landbouwmethoden op het gebied van teelten of grondgebruik, te beschouwen als een onderdeel van de gebruikte oppervlakte en als zodanig in het perceelsregister op te nemen. Ierland heeft besloten van deze mogelijkheid gebruik te maken. In Nederland zijn landschapskenmerken in de eerste pijler van het gemeenschappelijk landbouwbeleid niet aangemerkt als deel van de betaalde oppervlakte. In de tweede pijler zijn bepaalde kenmerken wél in de subsidiabele oppervlakte opgenomen. Kanalen en sloten die breder zijn dan twee meter, worden niet subsidiabel geacht.

3. Het Nederlandse LPIS berust op topografische percelen („fysiek blok“), m.a.w. percelen die niet noodzakelijk met de kadastrale grenzen of de eigendomsgrenzen overeenkomen. Overeenkomstig artikel 6 van Verordening 1122/2009 mag het referentiesysteem ook worden gebaseerd op kadastrale percelen. Aangezien het gebruik van landbouwgrond vaak echter niet met de kadastrale grenzen samenvalt, hebben de meeste lidstaten niet voor deze mogelijkheid gekozen. Bij alle LPIS'en wordt in het geografisch informatiesysteem (GIS) gebruikgemaakt van orthobeelden. De Commissie heeft geen bezwaar tegen het Nederlandse referentiesysteem als zodanig. Wel moet de daarin opgenomen informatie over de subsidiabele oppervlakte betrouwbaar zijn. Uit de audit is volgens de Commissie gebleken dat dit niet altijd het geval was (zie hierboven).

4. Om ervoor te zorgen dat de oppervlakte van de percelen landbouwgrond in de EU op consistente wijze wordt vastgesteld, is in artikel 34, lid 1, van Verordening 1122/2009 bepaald: „De oppervlakte van de percelen landbouwgrond wordt geconstateerd met behulp van enig middel waarvoor is aangetoond dat het een meting garandeert van een kwaliteit die ten minste gelijkwaardig is aan die welke is voorgeschreven in een geldende technische norm die is opgesteld op het niveau van de Gemeenschap“. In dit artikel is ook de maximale meettolerantie vastgesteld. „De technische norm die is opgesteld op het niveau van de Gemeenschap“ is ontwikkeld door het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek van de Europese Commissie, dat in technische richtsnoeren heeft vastgelegd welke normen gelden voor welke meetmethode. De metingen van het Nederlandse betaalorgaan zijn niet verricht volgens de minimumnormen van de Commissie.

5. De GBCS'en van de lidstaten moeten voldoen aan de regelgevingseisen (van bijvoorbeeld Verordening 1122/2009). Daartoe verstrekt het directoraat-generaal Landbouw en plattelandontwikkeling van de Commissie de lidstaten in aanvulling op de richtsnoeren van het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek (die vooral betrekking hebben op technische zaken) uitgebreide richtsnoeren die tot een voor alle lidstaten gelijke GBCS-perceelsregistratie moeten leiden.

6. Tot en met 2009 gold in het algemeen dat ten onrechte toegewezen toeslagrechten moesten

worden ingetrokken. Met ingang van 2010 mogen toeslagrechten die vóór 1 januari 2009 aan landbouwers zijn toegewezen, overeenkomstig artikel 137 van Verordening 73/2009⁽²⁾ als wettelijk en conform worden beschouwd. Dit houdt in dat de landbouwers hun toeslagrechten zullen houden. Dit geldt echter niet in gevallen waarin zij in hun aanvraag voor toeslagrechten feitelijk onjuiste informatie hebben verstrekt, tenzij de betrokken landbouwers de fout redelijkerwijs niet zelf hadden kunnen ontdekken. Houders van toeslagrechten kunnen hun rechten verzilveren door (extra) landbouwgrond te kopen of te huren, of hun rechten verkopen aan andere landbouwers.

- (1) Verordening (EG) nr. 1122/2009 van de Commissie van 30 november 2009 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad wat betreft de randvoorwaarden, de modulatie en het geïntegreerd beheers- en controlesysteem in het kader van de bij die verordening ingestelde regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers en ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad wat betreft de randvoorwaarden in het kader van de steunregeling voor de wijnsector (PB L 316 van 2.12.2009).
- (2) Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad van 19 januari 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1290/2005, (EG) nr. 247/2006, (EG) nr. 378/2007 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1782/2003 (PB L 30 van 31.1.2009).